การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

School academic administration expands opportunities Network Development Center Maeha education quality Under the jurisdiction of the Mae Hong Son Primary Educational Service Area Office, Area 2

ดอนชัย สุธา, ศิระ พงษ์สุวรรณ, จินตนา กาศมณี, เอกสิษฐ์ ปฐพีสินหิรัญ
ณัฐวิทย์ มุงเมือง และนันทภัค จันทร์สาห์
Donchai Suta, Sira Pongsuwan, Jintana Kadmanee, Aekkasit Patapeesinhirun
Nuttavit Mungmuang and Nantapak Chanasa
สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิค
Pacific Institute of Management Science
Email: pims.data.qa@gmail.com

Received January 23, 2025; Revised December 25, 2025; Accepted December 31, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ประชากร คือผู้บริหาร และครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 68 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เรื่องการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) การหาความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2)คำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach 3) การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน, ค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะด้านการพัฒนาหลักสูตร,ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน, ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี, ด้านการพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้, ด้านการนิเทศการสอน, ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา, ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ ; การบริหาร, งานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส, ศูนย์เครือข่ายพัฒนา, คุณภาพการศึกษา

Abstract

The purpose of this research article had 1) to study academic administration of schools to expand opportunities in the Mae Ha Educational Quality Development Network Center. Under the jurisdiction of the Mae Hong Son Primary Educational Service Area Office, Area 2 2) To compare the level of academic administration of schools to expand opportunities in the Mae Ha Educational Quality Development Network Center. Under the Mae Hong Son Primary Educational Service Area Office, Area 2, classified by gender, age, position, educational level. And work experience.The population used in this research is the population of administrators and teachers of the School for Expanding Educational Opportunities. Maeho Educational Quality Development Network Center under the Mae Hong Son Primary Educational Service Area Office, Area 2, academic year 2023, there are 68 people,

The research results are summarized as follows. 1. School academic administration level expands opportunities in the Mae Ho Educational Quality Development Network Center. Under the Mae Hong Son Primary Educational Service Area Office, Area 2, overall it is at a high level. 2. School academic administration expands opportunities in the Mae Ho Educational Quality Development Network Center. Curriculum development, teaching and learning process development, technology media development and use, learning resources development, teaching supervision, research to develop educational quality, measurement and evaluation. Transfer of academic results Overall it is at a high level.

Keywords: Administration, academic affairs of schools for underprivileged students, development network centers, educational quality.

บทนำ

จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารการศึกษาต้องปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการปฏิรูปการเรียนรู้และระบบบริหารการศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนนักวิชาการและผู้บริหารสถานศึกษาต่างก็ยอมรับกันว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุดของการบริหารการศึกษาทุกระดับ เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกประเภทในโรงเรียน โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา ความสามารถของผู้บริหารงานวิชาการจึงเป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

ปัจจุบัน การศึกษาไทยให้ความสำคัญกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2553 ซึ่งกำหนดแนวทางสำคัญในการจัดการศึกษาของประเทศ

ในหมวด 1 ว่าด้วยความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 ระบุว่าการจัดการศึกษาควรมุ่งเน้นพัฒนาคนไทยให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

หมวด 4 เกี่ยวกับแนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 เน้นความสำคัญของผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามศักยภาพและธรรมชาติของตนเอง

ในหมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 39 กำหนดให้มีการกระจายอำนาจไปยังโรงเรียน โดยโรงเรียนจะเป็นฐานในการบริหารจัดการด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และงานทั่วไป เพื่อเสริมสร้างคุณภาพการศึกษา การกระจายอำนาจนี้ช่วยให้โรงเรียนสามารถบริหารงานได้อย่างคล่องตัว มีอิสระและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ ยังเน้นความร่วมมือจากชุมชนและท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยครอบคลุมการเรียนรู้ หลักสูตร การวัดและประเมินผล ตลอดจนปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ นั่นคือ คุณภาพการศึกษาไม่ว่าจะเป็นด้านผู้เรียน ครูผู้สอนหรือสถานศึกษา ย่อมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโดยตรง การบริหารงานวิชาการประกอบด้วยงานหลายอย่าง สิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ คือหลักสูตรเป็นตัวกำกับงานด้านวิชาการขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารในการนำไปใช้ในแต่ละสถานศึกษา ทำให้ผลที่ปรากฏแตกต่างกันไป (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคนอื่น ๆ. 2560) ซึ่งการบริหารงานวิชาการที่ดีนั้นถือว่าเป็นตัวชี้วัดถึงคุณภาพของสถานศึกษา ที่จะสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ปกครองและชุมชน

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษามากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระคล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. 2550) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จรุณี เก้าเอียน (2557) ระบุว่า การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา และเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพทางการศึกษา หากผู้บริหารสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการจึงถือเป็นหัวใจหลักของสถานศึกษา ผู้บริหารจำเป็นต้องใส่ใจและตระหนักถึงบทบาทนี้ รวมถึงพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความเข้าใจลึกซึ้งในด้านวิชาการ และปรับปรุงงานวิชาการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา

ทั้งนี้ การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้ผู้บริหารได้รับการยอมรับและความไว้วางใจจากชุมชนและสังคม ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จและความภาคภูมิใจในบทบาทหน้าที่ต่อไป ดังนั้นการบริหารงานวิชาการจึงเป็นภาระกิจหลักของสถานศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียน เป็นตัวกำหนดปริมาณงานสถานศึกษา

การจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียน คุณภาพของโรงเรียน และเครื่องมือชี้วัดความสำเร็จ ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กรเพื่อให้พัฒนาสถานศึกษาให้สามารถพัฒนาคนอย่างเต็มศักยภาพ

โรงเรียนขยายโอกาสเป็นทางเลือกหนึ่งในการที่จะพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้พื้นฐานของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับบริบท ท้องถิ่น และสังคม โดยจัดให้แก่กลุ่มนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาได้มี โอกาสศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การดำเนินงานของโรงเรียนขยายโอกาสคือการพัฒนาคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความรู้และประสบการณ์ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพควบคู่กันไปเพื่อที่จะให้นักเรียนได้มีความรู้ควบคู่คุณธรรมและทักษะในการประกอบอาชีพ และจากการประเมินโครงการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการพบว่ามีปัญหาในด้านการจัดเรียนการสอน คือการจัดครูเข้าสอนส่วนใหญ่ไม่ตรงตามวิชาเอก จำนวนครูไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และครูรับภาระการสอนหลายวิชารวมทั้งมีภาระงานนอกเหนืองานสอนมาก ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน ยังไม่มีความเข้าใจเรื่องหลักสูตรอย่างชัดเจน ขาดแคลนสื่อ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของเขตตำบลแม่เหาะ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีทั้งสิ้น 3 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนสังวาลย์วิทยา โรงเรียนบ้านแม่ลิด และโรงเรียนบ้านแม่จ๊าง ทุกโรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่สูง อยู่ในถิ่นทุรกันดาร นักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยภูเขามีปัญหาด้านภาษาในการสื่อสาร ขาดครูที่ชำนาญในสาขาวิชาเอกและวิชาชีพ การจัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับวิชาเอก หรือความถนัด ขาดประสบการณ์ในการสอนและยังไม่มีความเข้าใจเรื่องหลักสูตรอย่างชัดเจน ขาดแคลนสื่อ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยี ประกอบการเรียนการสอบครูมีภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบงานอื่นมากนอกเหนือจากการสอน ไม่มีเวลาในการจัด การเรียนการสอนอย่างเต็มที่ รวมทั้งมีบรรจุแต่งตั้งและโยกย้ายตำแหน่งบ่อย ส่งผลกระทบโดยตรงกับคุณภาพการศึกษา

การวางแผนบริหารโรงเรียนในยุคปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องมี วิสัยทัศน์ในการพัฒนาโรงเรียนของตน และรู้จักวางแผนยุทธศาสตร์ให้ครอบคลุมการบริหาร 4 งาน คืองานวิชาการ งานงบประมาณ งานการบริหารบุคคล และงานการบริหารทั่วไป โดยมีงานวิชาการเป็นงานหลัก ส่วนงานอื่นๆเป็นงานสนับสนุนส่งเสริมให้งานวิชาการบรรลุจุดหมายได้ดียิ่งขึ้น การบริหารสถานศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมาย คือ นักเรียน บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กล่าวคือ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุข งานวิชาการจะเป็นงานที่ทำให้การบริหารสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวโดยตรง (จันทรานี สงวนนาม. 2545)

ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหาร และครูโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 68 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 3 คน ครู จำนวน 65 คน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 68 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 3 คน และครูจำนวน 65 คน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนขยายโอกาสศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 68 คน

2.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาแนวคิดทฤษฎีทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสของกระทรวงศึกษาธิการ (2546)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - กรกฎาคม 2566

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม สร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานพื้นที่

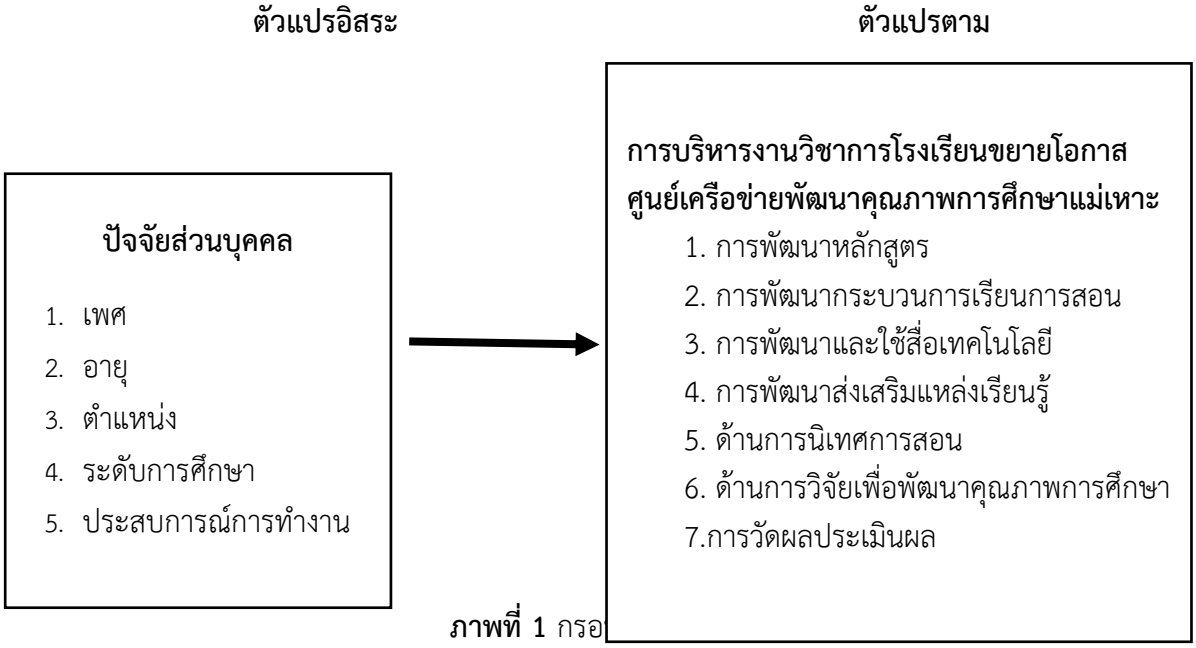
เขตการศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผู้วิจัยใช้ลิเคิร์ท (Likert's Scale) เป็นมาตราวัด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยใช้แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิแอลฟา (α-Coefficient) ของ Cronbach การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับเพศ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา และสถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

ภาพที่ 1 กรอ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้านี้ สรุปสาระสำคัญของผลการศึกษา ดังนี้

1.การศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.18 รองลงมาคือเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.82 เป็นครู คิดเป็นร้อยละ 90.00 ผู้บริหาร

สถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10 เป็นบุคลากรโรงเรียนสังวาลวิทยา คิดเป็นร้อยละ 47.06 โรงเรียนบ้านแม่ลิด คิดเป็นร้อยละ 30.88 โรงเรียนบ้านแม่จ๊าง คิดเป็นร้อยละ 20.59 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.00 ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีอายุ 30 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.30 มีอายุ 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีอายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.70 มีประสบการณ์ในการทำงาน 3 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.70 มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.70 มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.70 ตามลำดับ

2. การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการนิเทศการสอน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏผลดังนี้

2.1 ด้านการวัดผลประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ คือสถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน รองลงมาสถานศึกษามีการจัดทำระเบียบการวัดผลและประเมินผลตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ และสถานศึกษาอนุมัติผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียนตามที่คณะกรรมการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนกำหนด ตามลำดับ

2.2 ด้านการนิเทศการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ คือ สถานศึกษานำข้อมูลมาวิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียนในแต่ละด้านได้อย่างชัดเจน รองลงมาสถานศึกษามีการวางแผนงานการนิเทศภายในสถานศึกษา และสถานศึกษามีการจัดทำคู่มือการนิเทศภายในและเผยแพร่ให้ครูในโรงเรียนเข้าใจกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษา ตามลำดับ

2.3 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ

2.4 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ

2.5 ด้านการพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ คือสถานศึกษามีการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน รองลงมาสถานศึกษาดำเนินการให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานต่าง ๆ และสถานศึกษามีการจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งในและนอกสถานที่

2.6 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ คือสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนา การศึกษางานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการ รองลงมาสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนและสถานศึกษามีการดำเนินการวิจัยที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.7 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ คือ สถานศึกษาสนับสนุนให้ผู้เรียนและครูผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือนำสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ในการเรียนรู้ รองลงมามีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันคือ สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีกับสถานศึกษาสนับสนุนให้ผู้เรียนและผู้สอนใช้สื่อที่ช่วยในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และสถานศึกษามีหนังสือ สื่อเทคโนโลยีและอื่น ๆ ที่หลากหลาย

3. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สำกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 จำแนกตามเพศ สถานะ วุฒิการศึกษา อายุและประสบการณ์ทำงาน ดังนี้

3.1 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า บุคลากรเพศชายและเพศหญิง ต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 จำแนกตามสถานะในการทำงานผู้บริหารและครูมีต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.3 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท มีต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.4 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 จำแนกตามอายุ พบว่าอายุที่ต่างกันที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนการเรียนไม่แตกต่างกัน และพบว่าอายุที่ต่างกันมีต่อการบริหารงานวิชาการในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ดังนี้

3.4.1 ผู้ที่อายุน้อยกว่า 30 ปี และอายุ 30 – 40 ปี และอายุน้อยกว่า 30 ปี และ 41 ปีขึ้นไป มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่แตกต่าง

3.4.2 ผู้ที่อายุน้อยกว่า 30 ปี และอายุ 30 – 40 ปี มีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี ที่แตกต่างกัน

3.4.3 ที่อายุน้อยกว่า 30 ปี กับอายุ 30 – 40 ปี และอายุ 30 – 40 ปีกับ 41 ปีขึ้นไป มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่แตกต่างกัน

3.5 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงานพบว่าประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายตามความมุ่งหมายของการวิจัย กรอบแนวคิด และสมมติฐานของการวิจัย ตังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุก ทั้งนี้เนื่องจากในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ ได้แก่โรงเรียนสังวาลวิทยา โรงเรียนบ้านแม่ลิด และโรงเรียนบ้านแม่จ้างเป็นโรงเรียนที่มีการสับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอนอยู่เป็นประจำ ทำให้การพัฒนาระบบงานวิชาการไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากผู้บริหารแต่ละคนมีนโยบายและแนวทางในการบริหารที่แตกต่างกัน การมุ่งพัฒนาสถานศึกษาของแต่ละคนจึงมุ่งประเด็นที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาจึงแสดงให้เห็นความสำคัญของการบริหารงานวิชาการในระตับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชเรศ คำดีบุญ (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 พบว่าการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 มีผลการประเมินความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญนภา ตปนียทรัพย์ และธีระพงศ์ บุศรากูล (2564) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า การดำเนินงานการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครโดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และบริบทของสถานศึกษาสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุรีรัตน์ โชติวิชาศิริกุล (2560) ด้านบริหารหลักสูตรคือ คือสถานศึกษาส่งเสริมให้ครู ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อย คือ การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะการประเมินผลการใช้หลักสูตรยังขาดความต่อเนื่อง และขาดการติดตามผลการดำเนินงานสอดคล้องกับจักกฤษณ์ วงษ์วิทยานันท์ ศึกษาปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตร ระดับสถานศึกษาใน โรงเรียนพร้อมใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กรณีศึกษาโรงเรียนท่าหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 (2554) ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนขาดการวางแผนประเมินการใช้หลักสูตร สถานศึกษาตามสภาพจริงทั้งก่อนใช้ระหว่างใช้และหลังใช้

1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาโดยเน้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูตรงกับความถนัดและวิชาเอกของครูทำให้ครูสามารถจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความเหมาะสมต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ บุญเกิด (2548) ได้ศึกษา ประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่าประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว

เขต 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อย คือการบริหาร จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาอย่างพอเพียง เนื่องด้วยบริบทและการบริหารจัดการของสถานศึกษามีจุดเน้นและจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันและสอดคล้องกับ พิมพ์ใจ พุฒจัตุรัส (2562) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 1 ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้

1.3 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนให้ผู้เรียนและครูผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร ปริธรรมมัง (2551) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเทศบาลมิตรสัมพันธ์วิทยา จังหวัดสระแก้ว พบว่า มีการส่งเสริมให้ครู ใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่บกพร่องหรือมีปัญหาทางการเรียน และข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อย คือการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาสื่อและการใช้สื่อเทคโนโลยีเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับประสงค์ เมธีพินิตกุล (2553, 32) ที่ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่าครูไม่ครบชั้น ครูไม่ครบกลุ่มสาระการเรียนรู้ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ การดำเนินงานการนิเทศติดตามจึงไม่ต่อเนื่อง

1.4 การพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียนและข้อที่เนื่องจากโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ เป็นโรงเรียนในพื้นที่สูง ระยะทางห่างไกลจากโรงพยาบาล จึงมีการคำนึงถึงการดูแลสุขภาพอนามัยของผู้เรียน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ได้ค่าเฉลี่ยน้อย คือมีห้องปฏิบัติการต่าง ๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนอยู่อุปกรณ์อยู่ในสภาพดี เนื่องจากโรงเรียนต้องกระจายงบประมาณไปยังส่วนอื่น ๆ ทำให้อุปกรณ์และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ มีจำนวนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

1.5 ด้านการนิเทศการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การนำข้อมูลมาวิเคราะห์ให้เห็นสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียนในแต่ละด้านได้อย่างชัดเจน และข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อย คือมีการใช้สื่อ/เครื่องมือในการนิเทศภายในสถานศึกษาเนื่องจากการนิเทศการศึกษามีความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการเนื่องจากการทำความชัดเจนในภารกิจที่พึงปฏิบัติเพื่อการปฏิรูปการศึกษาด้วยกระบวนการทำงานร่วมกับครูและบุคลกรทางการศึกษาด้วยการให้ความช่วยเหลือและนำส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพสอดคล้องกับแนวคิดของ มลขยา จี้สละ (2558) ด้านการนิเทศภายในมีการประชุมวางแผนการจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบงานนิเทศจัดทำเครื่องมือและปฏิทินการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสรุปสารสนเทศ

1.6 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนา การศึกษางานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อย คือมีการเผยแพร่แลกเปลี่ยนผลการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น อาจเป็นเพราะผู้บริหารและคณะครูยังขาดความรู้ความเข้าใจใน

กระบวนการวิจัย การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้การเผยแพร่วิจัยของครูไปยังสถานศึกษาอื่นไม่บรรลุผล สอดคล้องกับศุภวรรณ สุธัมมา (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 โดยภาพรรวมปัญหาสูงสุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรจัดอบรมครูเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนและจัดเวทีให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานวิจัยในชั้นเรียนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชา พุ่มพวง (2559) พบว่า สถานศึกษาขาดการชี้แจงครูให้เห็นความสำคัญของการทำวิจัยและสนับสนุนให้ครูเผยแพร่งานวิจัย จัดอบรมเชิงปฏิบัติการและนิเทศ ติดตามประเมินผลและการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการสอนเท่าที่ควร

1.7 การวัดผลประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนและข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อย คือมีการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนตามระเบียบที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาขาดการส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทักษะทางด้านการวัดผลและประเมินผล ขาดการสร้างเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย ไม่มีการประเมินผลตามสภาพจริง และไม่มีการบูรณาการการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ใหญ่เลิศ (2554) พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน สถานศึกษาขาดการส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นการประเมินตามสภาพจริงและการพัฒนาเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ จำแนกตามเพศ สถานะ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน

2.1 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ จำแนกตามเพศ พบว่า บุคลากรเพศชายและเพศหญิงมีการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากความสามารถของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาประกอบกับการการปฏิบัติงานวิชาการมีการแบ่งภาระงานหน้าที่อย่างชัดเจน มีการกำหนดรูปแบบที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทำให้การบริหารงานวิชาการอยู่ในทิศทางเดียวกันซึ่งสอดคล้องกับ ชาลินี ฉายารัตน์ (2550) ที่ได้จัดลำดับความสำคัญของงานวิชาการไว้เป็นอันดับแรกจากงานอื่น ๆ ของผู้บริหารโรงเรียน

2.2 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ จำแนกตามสถานะ พบว่าการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ จำแนกตามสถานะในการทำงานผู้บริหารและครูมีต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารและคณะครูมีการประชุมวางแผนงานกันอย่างสม่ำเสมอ มีการกำหนดทิศทาง กรอบภาระงานในการดำเนินงานวิชาการและผู้บริหารเป็นผู้นำในทางวิชาการ มีครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการที่ทำหน้าที่ควบคุม บริหารงานให้อยู่ในแผนงานที่วางแผนไว้ สอดคล้องกับสิทธิภพ ไชยคีนี และชิษณพงศ์ ศรจันทร์ (2566) การศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีลักษณะต่างกันทั้งในด้านเพศ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.3 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ จำแนกตามวุฒิการศึกษา การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ จำแนกตามวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท มีต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า ครูที่ได้รับการศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ก็มีการพัฒนางานวิชาการได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากครูในโรงเรียนได้พัฒนาตนเองโดยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่เสมอ มีความรู้ใหม่ ๆ เรียนรู้งานวิชาการไปพร้อมกัน จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีศักยภาพในการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยข้อนี้ไม่เป็นไปตามสอดคล้องกับพิมพ์ใจ พุฒจัตุรัส (2562) ได้ศึกษา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 1 จำแนกตามระดับการศึกษา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 1 ระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ จำแนกตามอายุ พบว่าอายุที่ต่างกันที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนการเรียนไม่แตกต่างกัน และพบว่าอายุที่ต่างกันมีต่อการบริหารงาน วิชาการมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นดังนี้ ผู้ที่อายุน้อยกว่า 30 ปี กับอายุ 30 – 40 ปี และอายุน้อยกว่า 30 ปี กับ 41ปีขึ้นไป มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ผู้ที่อายุน้อยกว่า 30 ปี กับอายุ 30 – 40 ปี มีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี ที่แตกต่างกัน อายุน้อยกว่า 30 ปี กับอายุ 30 – 40 ปี และอายุ 30 – 40 ปีกับ 41 ปีขึ้นไป มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากอายุที่แตกต่างกันทำให้มุมมอง ทัศนคติและแนวปฏิบัติในการทำงานที่แตกต่างกันสอดคล้องกับพรภิมล ศรี โมสาร (2555) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการของครูอำเภอ บ้านฉาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 จำแนกตามจำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มี 10 ข้อได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรโรงเรียน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับโรงเรียนอื่นและการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา สอดคล้องกับถาวร ศรีเกตุ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 พบว่าการบริหารวิชาการของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอนจำแนกตามอายุ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และสอดคล้องกับ กษมา แพร่ภิญโญ (2546) พบว่าข้าราชการครูที่จำแนกตามอายุมีความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการและพัฒนาโดยกระบวนการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

2.5 การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากการบริหารวิชาการเป็นลักษณะที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาการ ได้แก่ หลักการพัฒนาหลักสูตร หลักการเรียนรู้ หลักการสอน หลักการวัดผลประเมินผล หลักการนิเทศ

การศึกษาและการวิจัย เป็นต้น หลักการต่างๆเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญ ก่อให้เกิดลักษณะความเป็นวิชาการที่ต้องอาศัยองค์ความรู้เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์ ดังนั้น การบริหารงานวิชาการจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการต่างๆ เพราะด้านการบริหารการศึกษามีหลักและกระบวนการในการดำเนินการถึงจำเป็นต้องสอดคล้องกับหลักการของศาสตร์ในสาขาวิชา จึงทำให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการ ทำงานต่างกันมีทัศนะต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร วิไลลักษณ์ (2550) ซึ่งศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามทัศนะของครู เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาประสบการณ์ในการทำงาน และเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่เหาะ

3.1 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน พบว่าปัญหาหลักปัญหาอัตรากำลังของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีการโยกย้ายบ่อยทำให้ส่งผลกระทบกับการบริหารจัดการ เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นต้องอาศัยครูเป็นหลักที่จะเป็นสิ่งสำคัญที่จะวางแผน และดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผล หากครูมีการโยกย้ายตำแหน่งบ่อยทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่องและต้องมีการเรียนรู้งานใหม่อยู่เสมอ และรองลงมาคือการจัดกิจกรรมเสริม แทรกระหว่างภาคเรียน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ จึงควรมีการจัดตารางการทำกิจกรรมให้แน่นอน ไม่กระทบต่อตารางเวลาเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของสมเดช สีแสง (2532) ที่ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่าครูไม่ครบชั้น ครูไม่ตรงกลุ่มสาระการเรียนรู้อุปกรณ์ไม่เพียงพอเป้าประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับวิจัย จันทพรม (2550) ได้ศึกษาการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครราชสีมาพบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบบูรณาการซึ่งสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องกับบูชา ศรีสร้อย (2551) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่าควรพัฒนาโดยวิธี จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้โดยขจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียนให้มากขึ้น ผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรมจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้เหมาะสม

3.2 การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีในโรงเรียนพบว่ามีปัญหาในการเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยมีข้อจำกัดจากเครือข่ายที่ไม่เสถียร ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถใช้งานได้อย่างเต็มที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยี สถานศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการหรือสัมมนาเพื่อผลิต พัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมถึงสนับสนุนให้ครูเลือกหรือผลิตสื่อที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน รวมถึงมีความทันสมัยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้ครูสร้างสรรค์และเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ

เช่น อินเทอร์เน็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดหาอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอ ทันสมัย และครอบคลุมทุกชั้นเรียน

ปัญหาที่พบอาจเกิดจากการที่สถานศึกษามีสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่จำกัด และไม่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารไม่ได้ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในการผลิตหรือใช้สื่อโดยเทคโนโลยีใหม่ ๆ ขณะที่ครูขาดทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนันต์ ศรีจันทร์ (2556) และอภิชา พุ่มพวง (2559) ที่พบว่า การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการสอนจำเป็นต้องมีการจัดสรรงบประมาณและส่งเสริมการพัฒนาสื่อการสอน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดหาและพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษา รวมถึงการอบรมเชิงปฏิบัติการ การใช้สื่อการสอน การนิเทศ และการประเมินผลการใช้สื่อเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ครูผลิตสื่อการสอน

3.3 ด้านการนิเทศการสอน มีผู้แนะนำว่าควรมีการนิเทศติดตามที่เป็นระบบ เนื่องจากการนิเทศการศึกษามีความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการเนื่องจากการทำความชัดเจนในภารกิจที่พึงปฏิบัติเพื่อการปฏิรูปการศึกษาด้วยกระบวนการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยการให้ความช่วยเหลือและนำส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพสอดคล้องกับแนวคิดของ มลชยา จี้สละ (2558) ด้านการนิเทศภายในมีการประชุมวางแผนการจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบงานนิเทศจัดทำเครื่องมือและปฏิทินการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบแนะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสรุปผลการนิเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารควรจัดหางบประมาณในการส่งเสริมงานบริหารวิชาการทั้ง 7 ด้านให้มีประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการติดตามการดำเนินงานในทุกด้านเพื่อนำผลมาปรับใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ครูควรมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการทุกด้านและนำผลการดำเนินงานมาพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น
4. ควรจัดทำเอกสาร แบบฟอร์ม เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอย่างมีระบบและสะดวกในการใช้งาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.ควรนำด้านที่สนใจไปปรับใช้และพัฒนาและประเมินผลสภาพการบริหารงานวิชาการต่อไป

2. ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อให้ทราบปัญหาภายในโรงเรียนแต่ละที่ชัดเจน และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรศึกษาความต้องการแนะแนวทางการพัฒนาวิชาการ เพื่อใช้ข้อมูลในการวางแผนการพัฒนางานด้านวิชาการของโรงเรียนให้ผู้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กนกวรรณ พวงงาม. (2560). **การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่**

การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว. รายงานวิจัยปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์จังหวัดปทุมธานี.

กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน และอภิสรรค์ ภาชนะวรรณ. (2562). การนิเทศการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0**. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ. 4**(1),193-206

จิระศักดิ์ ภูศิริด. (2560). **การศึกษาการบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของครูโรงเรียนวัดวัชคามคชทวีป อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด.** รายงานวิจัยปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

ชูศรี สนิทประชากร. (2560). การเรียนรู้ โดยการร่วมมือ. **จันทร์เกษมสาร. 1**(4), 42 – 49.

ณรงค์ พิมสาร บังอร โกศลปริญญานันท์ และพงษ์ศักดิ์ พัวพรพงษ์. (2563). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน. **วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ. 7**(2), 315

พิมพ์ใจ พุฒจัตุรัส. (2562). **การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 1.** รายงานวิจัยปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคนอื่นๆ. (2560). **การพัฒนาความสามารถในการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ด้วยวิธีการเรียนรู้เชิงผลิตภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.** รายงานการวิจัยปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภัทรพล สำเนียง. (2560). **การวิจัยกับการพัฒนาการศึกษา.** ค้นเมื่อ 13 มกราคม 2565, จาก http://pattarapon.myreadyweb.com/page-3911.html

ภาคินี จุ้ยสำราญ. (2561). **ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี.** รายงานการวิจัยปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

วิรมณ ปั้นงาม. (2565). **รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง ในศตวรรษที่ 21.** รายงานการวิจัยปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ.

สุบัน ประทุมทอง. (2561). **รูปแบบการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเลย.** รายงานการวิจัยปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

สุมาลี ชัยเจริญ. (2560). รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ โดยอาศัยสถานการณ์จำลองเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, **10** (ฉบับพิเศษ), 8.

สุมิตร คุณานุกร. (2533). **หลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพ ฯ : ชวนพิมพ์.

สุรีรัตน์ โชติวิชาศิริกุล. (2560). การบริหารงานวิชาการแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก. **วารสารวิจัยวิชาการ**, **4**(2), 123.

อุทัย ไทยกรรณ์ สุขแก้ว คำสอน และเกรียงศักดิ์ สุวรรณวัจน์. (2562). **รูปแบบการบริหารงาน**

วิชาการ สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. รายงานการวิจัยปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2538). **การบริหาร : ทักษะและการปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ.

Best, John W. and Kahn, James V. (1998). **Research in Education**. (8th ed.). Singapore: Allyn and Bacon.

Best, John W. (1977). **Research in education.** (3rd ed.). New Jersey: Prentice Hall.

Good, Carter. V. (1973). **Dictionary of Education.** New York: McGraw – Hill.

Hills, P.J. A. (1982). **Dictionary of Education.** London : Routledge & Kegan Pay

Hopkins, C.D. and Antes, R.L. (1990). **Classroom Measurement and Evaluation**. 3rd ed. Itasc, IL: F.E. Peacock.